

for 2004, og de fattigste har formentlig sat næsen op efter en mere solidarisk model, men de blev snydt af indenrigs- og sundhedsministeren, som kommer fra det rige Østdanmark.

I Enhedslisten mener vi, der skal være plads til *alle* i velfærdssamfundet, og derfor vil vi give kommunerne 100 pct. statsrefusion for overførselsindkomster, ligesom der i dag er det for folkepension. Det vil forbedre økonomien i de fattigste kommuner og nedbringe den usmagelige udstødning af borgere på overførselsindkomst, som vi ser i dag. Kommunerne vil fortsat have incitament til at få folk i arbejde, for af en lønindtægt skal der jo betales mere i skat, end der skal af en overførselsindkomst.

Vi ønsker også at forbedre kommunernes muligheder for at skaffe arbejde. Vi mener, at kommunerne skal have ret til at oprette arbejdspladser og virksomheder, hvor det private erhvervsliv svigter borgerne. Det kan f.eks. være i udkantsområderne, hvor der ikke er butikker, posthus og andre servicevirksomheder, og det kan være etablering af lokale mejerier, slagterier m.v., så der udvikles alternativer til de store monopoler inden for fødevarerforarbejdning: Arla og Danish Crown.

Vi mener, der er løsninger, og vi mener, at velfærd skal være til for alle i Danmark.

KL 14.25

Tove Videbæk (KD):

Forespørgslen handler om regeringens løfter om velfærd og den reelle fattigdom. Jeg anerkender virkelig, at regeringen og især sammen med satspuljepartierne har taget en række initiativer for at afbøde reel nød på forskellige områder. Det drejer sig især om garanti for narkobehandling, begyndende garanti for behandling af alkoholikere osv. Også på en række andre områder er der blevet taget initiativer.

Når det så er sagt, vil jeg egentlig gerne fokusere på et område, som faktisk slet ikke blev nævnt her i debatten i dag. Det vil jeg gøre ved at nævne et afsnit fra regeringens valgprogram om indsatsen for at hjælpe de svageste i vort samfund gennem reformprogrammet »Det fælles ansvar«. Heri står der nemlig:

»Regeringen vil forstærke det fælles ansvar for de svageste i vort samfund. Der vil blive afsat flere ressourcer til hjemløse, sindslidende, handicappede samt til at forebygge narko- og alkoholmisbrug.

Løsningen af sociale problemer handler ikke kun om offentlige bevillinger og systemer. Der-

for ønsker regeringen at inddrage de frivillige velgørende foreninger stærkere i løsningen af en række sociale opgaver.«

Socialministeren har i sin pressemeddelelse vedrørende »Det fælles ansvar« udtalt, at sigtelinjerne bl.a. er at styrke inddragelsen af de frivillige i opgaveløsningen og fremme samarbejdet mellem det offentlige og de frivillige organisationer.

Her er det så lige præcis, at kæden hopper af for mig. For så vidt jeg kan se, er bl.a. de frivillige organisationer, som præcis er med til at forebygge narko- og alkoholmisbrug, blevet kraftigt beskåret de sidste 2 år, og det er ikke bare med 2 pct. eller 4 pct. eller 6 pct. eller 8 pct.; det er med 20 pct. på 2 år, nogle er endda blevet beskåret mere, og det har jeg tal på. Det synes jeg ikke rigtig stemmer overens med udmeldingen om, at man vil inddrage og endog styrke inddragelsen af de frivillige i opgaveløsningen af forskellige sociale opgaver.

Regeringen siger endvidere i »Det fælles ansvar«, at velfærdssamfundet er baseret på et fælles virke mellem det offentlige og civilsamfundet for at hjælpe og støtte de svageste. Og for at understøtte indsatsen for de svageste vil handlingsprogrammet sætte fokus på fire forskellige ting: styrke inddragelsen af og skabe de bedste vilkår for den frivillige sociale indsats og den enkeltes deltagelse i frivilligt arbejde samt skabe nye former for samspil og samvirke mellem den offentlige og den frivillige verden samt styrke det tværsektorielle samarbejde både inden for det offentlige og den frivillige verden.

Det kunne næsten ikke have været skrevet smukkere. Det kunne faktisk godt have været Kristendemokraterne, der havde skrevet det, og vi er helt enige på det her område, for også vi ønsker i høj grad at involvere de frivillige organisationer.

Men hvor er det så lige, kæden hopper af? Hvordan kan man sige, at man vil prioritere, styrke og inddrage de frivillige organisationer, og så samtidig i den grad nedskære tilskuddene til dem?

I »Det fælles ansvar« roser man netop de frivillige organisationer og siger, at de har nogle særlige muligheder og kvaliteter, når det gælder indsatsen for de svageste. Der står, at de har vist sig at være gode til fornyelse og innovation, og at brugergrupperne ofte har større tillid til de frivillige sociale organisationer end til det offentlige. Der står også, at den offentlige og den frivillige indsats supplerer hinanden, og at rege-